

største Betydning; det er af største Betydning, at man tager sig af de gamle i Grønland, det er af største Betydning, at man tager sig af de syge, og det er af største Betydning, at man tager sig af Børnene. Men man maa jo ikke slaa sig til Ro med det. Der bør gøres et energisk Arbejde for at højne hele den grønlandske Befolkning økonomisk og, jeg kan ogsaa føje til, at frigøre den. Her ligger et stort og betydningsfuldt Arbejde for; her er mange gamle Fordomme, som det gælder om at bryde igennem; men det er ikke et haabløst Arbejde at højne det grønlandske Folk og at frigøre det økonomisk. Vel er det sandt, at Grønland ikke er et Land, der flyder med Mælk og Honning, men lige saa sikkert er det, at det ikke er saa fattigt, at det ikke kan give den Befolkning, der bor der, og maaske ogsaa en noget voksende Befolkning, et taaleligt Udkomme, naar bare Mulighederne udnyttes, vel at mærke saaledes, at Grønlænderne selv kommer med i Arbejdet for at udnytte disse Muligheder paa en selvstændig Maade.

Jeg er sikker paa, at den højtærede Minister vil gøre et Arbejde i saa Henseende, og jeg tør forsikre den højtærede Minister, at bag ham vil der i saa Henseende staa et enigt dansk Folk. Jeg er sikker paa, at man, uanset hvilket politisk Parti man tilhører, vil betragte det som en Æressag at højne det lille grønlandske Folk baade økonomisk og kulturelt.

Hermed skal jeg anbefale dette lille Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker de fire ærede Ordførere for de overmaade velvillige Udtalelser og deres Tilsgagn om at medvirke paa bedste Maade til at faa Forslaget gjort færdigt i denne Rigsdagssamling. Der er ønsket nedsat et Udvalg, i hvilket man kan drøfte visse Spørgsmaal i Lovforslaget; og det skal jeg ikke gøre nogen Indvending mod; jeg beder kun om, at Udvalgsarbejdet maa blive tilendebragt saa hurtigt, at det bliver muligt at faa Lovforslaget vedtaget i begge Ting i denne Rigsdagssamling.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har gjort nogle Bemærkninger om det Forhold, at Landsraadet først bliver spurgt, efter at Lovforslaget er vedtaget i Rigsdagen, bliver spurgt, inden det endeligt bliver stadfæstet af Kongen, og desuden har det ærede Medlem gjort nogle Bemærkninger om enkelte Bestemmelser i Lovforslaget. Hvad Spørgsmaalet om Landsraadets Medvirken angaar, vil jeg gøre op-

mærksom paa, at jeg tror ikke, der er nogen formel Vanskelighed her at søge overvundet, idet, som det ærede Medlem Hr. Povlsen har gjort opmærksom paa, og som jeg ogsaa ved, at det ærede Medlem Hr. Pürschel nu er blevet opmærksom paa, Forholdet er dette, at Loven om Grønlands Styrelse vel har den Bestemmelse, at man skal høre Landsraadet, men denne Bestemmelse er ikke traadt i Kraft endnu. Der skal jo vælges nye Raad, Kommuneraad, Sysselraad — det er noget helt nyt — og Landsraad i Grønland, og først naar dette er sket, vil hele Loven om Grønlands Styrelse være traadt i Kraft, og saa kommer man ind i normale Forhold.

Men uagtet det saaledes ikke er paabudt at høre Landsraadene, inden en Lov af denne Art bliver behandlet og vedtaget i den danske Rigsdag, har jeg alligevel ment det rigtigt i Lovforslaget at foreslaa, at Lovforslaget, inden det endelig stadfæstes, skal være forelagt Landsraadene. Reel Betydning tror jeg nu ikke, det vil faa; efter alt, hvad der foreligger for mig, skønner jeg ikke, at der er nogen som helst Rimelighed i at antage, at de grønlandske Landsraad ikke enstemmigt skulde acceptere Lovforslaget, som det foreligger. Der er saa meget mindre Grund til at antage, at Landsraadene skulde have noget, i hvert Fald reelt, at indvende mod Lovforslaget, som det ikke er noget nyt, Landsraadene her stilles overfor. De grønlandske Landsraad har tidligere behandlet Forslag om at iværksætte en bedre Forsørgelse af de gamle end den, der hidtil har været i Grønland. Endvidere har det Udvalg, der i 1920 blev nedsat for at drøfte de grønlandske Forhold, udførligt beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og endelig er det mit Indtryk af Forholdene i Grønland, at man overalt er indstillet paa med overordentlig Tilfredshed at modtage en Lov om en mere systematisk Understøttelse af de gamle, end man hidtil har haft.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte nogle Bemærkninger om det Beløb, der skal udredes til de gamle. Det er rigtigt, at man tidligere har regnet med noget mindre Beløb end dem, der her opstilles; det er ogsaa muligt, at Sysselraadene, i hvert Fald til at begynde med, vil regne med mindre Beløb, end her er Tale om, saaledes at den samlede Udgift bliver mindre end det Beløb, man foreløbig har maattet antage vilde være nødvendigt. Naar man skal drage en Sammenligning mellem, hvad der tidligere har